

CZASOWNIK BÝT

Wszystkie czeskie czasowniki się odmieniają. Koniugacja oznacza, że czasownik zmienia końcówkę i w ten sposób wyraża różne osoby. w przeciwieństwie do wielu innych języków w języku czeskim zaimki osobowe (na przykład *já, ty, on* itp.) zwykle nie są z czasownikami używane, ponieważ informacja o osobie jest wyrażana przez końcówkę czasownika. Zaimków osobowych używamy z czasownikami tylko wtedy, gdy chcemy je podkreślić (np. *Já jsem doktor, ale ty ne.*).

Uwaga: W wyrażeniu *To je... / To není...* (na przykład, gdy coś lub kogoś wskazujemy) zaimka wskazującego *to* nigdy nie pomijamy.

Czasownik *být* ma w czasie teraźniejszym nieregularną odmianę.

	být	
	forma twierdząca	forma przecząca
já	<i>jsem</i>	<i>nejsem</i>
ty	<i>jsi</i> , w nieliterackim języku	<i>nejsi</i> , w nieliterackim języku
on, ona, to	potocznym (obecna čeština):	potocznym (obecna čeština):
my	<i>jseš</i>	<i>nejseš</i>
vy	<i>je</i>	<i>není</i>
oni	<i>jsme</i>	<i>nejsme</i>
	<i>jste</i>	<i>nejste</i>
	<i>jsou</i>	<i>nejsou</i>

Zwróć uwagę na wymowę: *jsem* [sem], *jsi* [si], *jseš* [seš], *je* [je], *jsme* [sme], *jste* [ste], *jsou* [sou].